

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 7P/330/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416218964
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Vachulíková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4416218964.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou JUDr. Katarínou Vachulíkovou, vo veci starostlivosti o maloleté deti H.: H., nar. XX.XX.XXXX a U. I., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, deti rodičov: D. M. H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. U., E. XXX/XX, v konaní zastúpená: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., JUDr. Tatiana Timoranská, advokát, Nové Zámky, Pribinova 9 a M. N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. U., E. XXX/XX, t.č. Y., Y. XX, v konaní zastúpený advokátkou JUDr. Ivanou Starzykovou so sídlom Šurany, M. R. Štefánika 14, o úpravu práv a povinností rodičov voči maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, takto

rozhodol:

I. Súd z v e r u j e maloleté deti H.: H., nar. XX.XX.XXXX a U. I., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matke, počnúc od 08.11.2016 do 02.08.2018, pričom obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého H. v sume 300,- eur mesačne a na výživu maloletej U. I. v sume 250,- eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc od 08.11.2016 do 02.08.2018 s tým, že zročné výživné je vyrovnané.

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka sa podaným návrhom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne domáhala, aby maloleté deti boli na čas do rozvodu manželstva zverené do jej osobnej starostlivosti od 01.01.2016 a aby otec bol zaviazaný na platenie výživného na každé dieťa po 300,- eur mesačne od 01.01.2016 a tiež prispievať aj na tvorbu úspor na každé dieťa po 100,- eur mesačne. Svoj návrh odôvodnila tým, že od decembra 2015 s otcom maloletých detí spolu nežijú, ona žila so svojimi rodičmi v spoločnej domácnosti a otec maloletých detí sa v prevažnej miere zdržiaval v Bratislave, kde vykonával prácu.

2. Na pojednávaní ďalej uviedla, že otec už prispel na výživu maloletých detí od doby ich oddeleného života v rôznych sumách. Pokiaľ ide o potreby maloletých detí, uviedla, že sú bežné na oblečenie, stravu a obuv a v súvislosti so školskými pomôckami, pričom maloletá chodí na tanečnú a syn má problémy s chrbticou. Pokiaľ ide o jej životné náklady, býva u svojich rodičov, ktorým prispieva mesačne sumou 200,- až 250,- eur.

3. Otec na pojednávaní uviedol, že nesúhlasí, aby deti boli zverené matke, ale navrhol, aby sa rovnako starali o deti.

4. Otec sa návrhom zo dňa 12.06.2017 prostredníctvom v tom čase svojej právnej zástupkyne domáhal úpravy styku s maloletými deťmi na čas do rozvodu manželstva. Zároveň súhlasil so zverením detí matke.

5. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 7P/330/2016 - 430 zo dňa 27.01.2020 boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky od 01.01.2016, pričom obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otca zaviazal prispievať na výživu maloletého H. sumou 300,- eur mesačne a na výživu maloletej U. I. sumou 250,- eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc od 01.01.2016. Zročné výživné na maloletého H. za obdobie od 01.01.2016 do 03.08.2018 v sume 5337,50 eur zaviazal otca splácať po 200,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku. Zročné výživné na maloletú U. I. za obdobie od 01.01.2016 do 03.08.2018 v sume 3787,50 eur zaviazal otca splácať po 150,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že matka maloletých detí sa podaným návrhom domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Rodičia maloletých detí nežijú spolu od decembra 2015. Od tej doby sa o deti osobne stará matka, otec na ich výživu prispel v roku 2016 v mesiaci január v sume 150,- eur, február 150,- eur, marec 200 eur, apríl 100,- eur, máj 300,- eur, júl 200,- eur, august 200,- eur, október 400,- eur, november 200,- eur a december 400,- eur. V roku 2017 prispel na maloleté deti v mesiaci január sumou 200,- eur, február 200,- eur, marec 400,- eur, apríl 300,- eur, máj 300,- eur, jún 300,- eur, august 400,- eur, september 250,- eur, október 250,- eur, november 325,- eur a december 300,- eur. V roku 2018 prispel na výživu maloletých detí na čas do rozvodu manželstva za obdobie od januára 2018 do júla 2018 po 300,- eur mesačne na obe deti. Spolu otec detí zaplatil v roku 2016 na výživu detí sumou 2300,- eur, v roku 2017 sumou 3225,- eur a v roku 2018 sumou 2400,- eur.

7. V priebehu konania bolo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.07.2018 č.k. 16P/17/2017 - 91 manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, maloleté deti boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 250,- eur na maloletého H. a sumou 200,- eur na maloletú U. I.. Zároveň súd prvej inštancie upravil aj styk otca s maloletými deťmi na čas po rozvode manželstva. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 26.06.2019 č.k. 5CoP/47/2018 - 252 odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti výživného na maloleté deti tak, že otca zaviazal prispievať na výživu maloletého H. sumou 300,- eur mesačne a na maloletú U. I. sumou 250,- eur mesačne a zároveň zročné výživné za čas od 04.08.2018 do 30.06.2019 povolil otcovi splácať v mesačných splátkach. Rozsudok o rozvode manželstva a zverení maloletých detí matke na čas po rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2018 a v časti výživného a zročného výživného nadobudol právoplatnosť dňa 07.08.2019.

8. Pri určení výživného vychádzal z dôkazov v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod č.k. 16P/17/2017. U otca vychádzal z priemerného čistého mesačného zárobku vo výške 3097,54 eur a matky vo výške 697,50 eur, ktorý príjem sa od 01.01.2016 výrazne nezmenil. Konštatoval, že pri akceptovaní zásady rovnakej životnej úrovne rodičov a ich detí, ako aj skutočnosti, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, súd dospel k záveru, že vzhľadom na vek maloletých detí a ich odôvodnené potreby školské, biologické, športové, kultúrne a iné sú tieto sumy výživného adekvátne osobným a zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca, pričom po ich zaplatení zostane otcovi dostatok finančných prostriedkov na uspokojovanie jeho životných nákladov a regeneráciu vlastnej pracovnej sily. Súd ďalej poukázal aj na to, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

9. Určením výživného od 01.01.2016 vznikol otcovi nedoplatok na výživnom u maloletého H. za obdobie od 01.01.2016 do 03.08.2018 (od tejto doby už otec platí výživné v zmysle rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16P/17/2017 - 91 zo dňa 11.07.2018 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 5CoP/47/2018 - 252 zo dňa 26.06.2019) v sume 5337,50 eur, t.j. určením výživného v sume 300,- eur mesačne od 01.01.2016 by mal otec zaplatiť na výživu maloletého 9300,- eur (31 mesiacov x 300,- eur), avšak zaplatil už 3962,50 eur, preto mu zostáva zaplatiť 5337,50 eur. U maloletej U. I. za uvedené obdobie by mal na výživnom zaplatiť sumu 7750,- eur (31 mesiacov x 250,- eur), zaplatil už 3962,50 eur,

preto mu zostáva zaplatiť 3787,50 eur. U oboch detí súd prvej inštancie povolil otcovi splácať nedoplatok na výživnom u maloletého H. po 200,- eur mesačne a u maloletej U. I. po 150,- eur mesačne.

10. V časti styku otca s maloletými deťmi, ktorý je t.č. už právoplatne upravený na čas po rozvode manželstva vyššie uvedenými rozsudkami, už súd prvej inštancie s poukazom na skutočnosť, že toto konanie je konaním iba do rozvodu manželstva, sa nezaoberal. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (zákon číslo 161/2015 Z.z., ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním otec maloletých detí dôvodiac, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. So zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matky súhlasil. Nesúhlasil však s výškou určeného výživného, ani so začiatkom platenia výživného od 01.01.2016 a tiež so splátkami ročného výživného. Namietal, že matka podala návrh bez toho, aby ho o tom informovala, výživné v roku 2016 platil podľa svojich schopností a možností, pričom v marci a apríli bol práceneschopný a jeho príjem bol minimálny. Okrem výživného, každý mesiac prispieval na výživu detí, prevažne na H. aj nákupom oblečenia, potrieb do školy a úhradou voľnočasových aktivít. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že návrh matky na výživné na čas do rozvodu zamietne, resp. zruší rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vráti na ďalšie konanie.

12. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca iba konštatoval, že určenie výšky výživného súd odôvodnil rozsiahlym dokazovaním vykonaným v konaní o rozvod rodičov č.k. 16P/17/2017, vychádzajúc z výšky príjmu oboch rodičov v totožnom časovom úseku. Pri akceptovaní zásady rovnakej životnej úrovne rodičov a ich detí, ako aj skutočnosti, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, správne súd vyhodnotil, že vzhľadom na vek detí, ich odôvodnené potreby, ako i rozdiel v príjmoch rodičov sú tieto sumy adekvátne možnostiam a schopnostiam otca. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

13. Matka maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca poukázala na riadne vykonanie dokazovania v konaní 16P/17/2017. Poukázala na majetkové pomery otca, ktorý vlastní nehnuteľnosti, preukázané zárobkové možnosti otca a reálne zárobky počas celej doby od 01.01.2016 do rozvodu a na dokazovanie, ktoré bolo vykonané v podrobnom a značnom rozsahu. Navrhla rozsudok potvrdiť.

14. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky poukázal na skutočnosť, že matka neuviedla dôvody, prečo žiada výživné späť od 01.01.2016. Uviedol, že výživné na maloleté dieťa možno priznať späť len vtedy, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré matka nepreukázala.

15. Uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 25CoP/21/2020 - 489 zo dňa 31.07.2020 odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca, v časti ročného výživného a v časti náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, aby sa vysporiadal s určením začiatku vyživovacej povinnosti, pričom existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súdu uviesť oprávnená osoba, a to v danom prípade matka maloletých detí. Skutočnosť, že návrh nepodala z dôvodu, že otec podal návrh na rozvod, nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa. Odvolací súd ďalej uviedol, že súd prvej inštancie sa má zaoberať všetkými podmienkami pre určenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva zohľadniac tak všetky príjmy, ako aj výdavky rodičov detí, ich majetkové pomery, oprávnené a opodstatnené výdavky maloletých detí a určiť aj ukončenie úpravy práv a povinností rodičov voči maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva.

16. Súd v zmysle uznesenia Krajského súdu v Nitre doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov konania, potvrdeniami o ich príjmoch, výdavkoch na maloleté deti, dokladmi otca o platení výživného na maloleté deti, o poskytovaní vreckového, platení poistenia pre maloleté deti a dokladmi o kupovaní vecí pre deti nad rámec bežného výživného.

17. Matka na pojednávaní uviedla, že žiada určiť výživné na maloleté deti od 01.01.2016 do právoplatnosti rozvodu v sumách 300,- a 250,- eur mesačne. Poukázala na to, že od malička vychováva deti len ona. Od 01.01.2016 žiadala určiť výživné na čas do rozvodu manželstva, lebo manžel odišiel zo

spoločnej domácnosti v decembri 2015. Vtedy návrh nepodala, lebo si myslela, že im dá peniaze a že si to rozmyslí. Rodinné prídavky a daňový bonus vtedy poberal otec maloletých detí. Tento návrh podala v novembri 2016 preto, lebo on podal návrh na rozvod, ktorý však deň pred pojednávaním zobral späť, a teda ona podala 08.11.2016 návrh na určenie výživného. Pokiaľ ide o potreby detí, ako ďalej uviedla, boli v tom čase vysoké, lebo dcéra mala Prvé sväté prijímanie, lyžiarsky kurz a školu v prírode. Kúpila jej tiež okuliare za 150,- eur a potrebovala ortopedickú obuv. Maloletý mal v tom čase problémy s chrbticou, s čím mala výdavky len na cestovanie. Bývala u rodičov a rodičom prispievala na bývanie, u ktorých býva stále a stále im aj prispieva. Maloletá tiež chodila na tanečnú, ktorá stála 40,- eur a výtvarnú, kde sa platilo 70,- eur. Pokiaľ ide o Prvé sväté prijímanie, bolo v máji 2018, t.j. ešte pred rozvodom, pričom šaty stáli 165,- eur, obed 160,- eur, na kultúrny dom sa platilo 30,- eur a na darčeky pre farára 20,- eur. Maloletý absolvoval lyžiarsky kurz, za ktorý zaplatila 200,- eur. Ďalej platila daň z nehnuteľnosti za pozemok a odvoz smetí spolu v sume 50,- eur. Mala priznané výživné na manželku v sume 250,- eur mesačne za obdobie od 08.11.2016 do 03.08.2018. Toto výživné jej otec maloletých detí začal platiť až po rozsudku krajského súdu ohľadom rozvodu.

18. Právna zástupkyňa matky na pojednávaní uviedla, že na základe vykonaného dokazovania navrhla, aby súd určil výživné pre maloletého H. na čas do rozvodu vo výške 300,- eur mesačne a na maloletú U. ajmenej vo výške 250,- eur mesačne, i keď z vykonaného dokazovania vyplýva, že by bolo na mieste aj výživné vyššie vzhľadom na výdavky na maloleté deti, ktoré boli v rozhodnom období navýšené o mimoriadne, a to výdavky na Prvé sväté prijímanie, na školu v prírode a u maloletého H. na lyžiarsky výcvik. U malotej U. boli zvýšené výdavky na okuliare a tiež výdavky v súvislosti s tanečnou a ostatnými záujmovými krúžkami. Na strane otca boli preukázané nadštandardné príjmy. Poukázala na to, že otec mal v máji 2018 príjem 5.500,- eur len z pracovného pomeru, v ostatných mesiacoch sa jeho príjem pohybuje v sume 3000,- eur mesačne. Okrem toho má otec príjem z prenájmu nehnuteľnosti, ktorý zjavne poberal v rozhodnom období v hotovosti, poukázala na to, že odmietol uviesť sumu, ktorú z týchto prenájmov má. Výživné navrhla určiť od 01.01.2016 do 13.08.2018, pretože od tej doby otec prispieval na deti na základe rozhodnutia na čas po rozvode.

19. Otec na pojednávaní uviedol, že žiada návrh matky zamietnuť. Poukázal na to, že mu znemožnila plniť si rodičovské povinnosti a v januári 2016 až v marci 2016 deti ani nevidel. Napriek tomu, že ho ani raz nevyzvala, aby na deti platil výživné, on jej dobrovoľne finančné prostriedky posielal. Ona dostávala rodinné prídavky na účet od 14.04.2016 a daňový bonus od januára 2016. Ďalej uviedol, že deťom platil životné poisťky a aj platí naďalej, boli založené pri ich narodení. Najprv ich platil ročne a od decembra 2016 platí na syna mesačne v sume 34,04 eur a 31,95 eur na dcéru. Uviedol tiež, že od apríla 2016 pre deti kupoval až do novembra 2017 veci na oblečenie, obuv a všetko, čo potrebovali a chodil s nimi na dovolenky, čo preukázal už predloženými dokladmi aj výpismi z účtu. Okrem toho im poukazoval aj na ich účty vreckové. Pokiaľ ide o jeho náklady na živobytie, tie už tiež súdu predložil. Nehnuteľnosť, ktorá bola v prenájme bola zahrnutá do daňového priznania. Vlastníkom týchto nehnuteľností je jeho brat.

20. Právna zástupkyňa otca na pojednávaní uviedla, že navrhuje návrh matky ako nedôvodný zamietnuť a uviedla, že matka sa návrhom podaným 08.11.2016 domáha určenia výživného na čas do rozvodu na maloleté deti počnúc od 01.01.2016 v sume po 300,- eur na každé dieťa, pričom tieto sumy upresnila na 300,- eur mesačne na maloletého H. a na sumu 250,- eur mesačne na maloletú U. Aj v uvedenej výške má otec za to, že návrh je nedôvodný. S poukazom na intencie uznesenia Krajského súdu v Nitre a v znení § 77 odsek 1 Zákona o rodine, výživné pre maloleté deti možno priznať spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom tieto dôvody musí preukázať navrhovateľ a musí ísť o dôvod, ktorý je osobitný, nie bežný. Vychádzajúc z výsledkov dokazovania, matka takéto dôvody hodné osobitného zreteľa nepreukázala. Z predložených dôkazov, ako aj z tabuľky príjmov matky predloženej otcom za obdobie od januára 2016 do júna 2018 vyplýva, že matka v období od januára 2016 do novembra 2016 riadne poberala príjem zo zamestnania, daňový bonus a od apríla 2016 prídavky na deti. Otec od januára 2016 platil výživné na obe maloleté deti podľa svojich schopností a možností a navyše prispieval na deti aj v naturáliách, kedy im otec zabezpečoval potrebné oblečenie, výlety, školské potreby a pravidelne až doteraz platí deťom životné poistenie. Otec preukázal tabuľkovite sumár stavu finančných prostriedkov na účte matky v čase od januára 2016, kedy matka k 01.01.2016 mala na účte sumu 2.162,07 eur a ku koncu januára sumu 2.256,78 eur. Zostatky na účte jej každým mesiacom narastali, kedy už napríklad v júni 2016 mala na účte sumu 3.282,43 eur a ku dňu podania návrhu, t.j. v novembri 2016, mala na účte sumu 2.509,23 eur. Z uvedeného vyplýva, že matka určite finančne nestrádala, a teda nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa na určenie výživného spätne. Ďalej

uviedla, že mnoho výdavkov na maloleté deti, ako je škola v prírode, Prvé sväté prijímanie a lyžiarsky výcvik, sú jednorazové výdavky, avšak bežné výdavky na maloleté deti neboli vysoké, čo aj v rámci písomných podaní uvádzala, že sa jedná len o bežné výdavky. Pri určovaní výživného je potrebné prihliadať na schopnosti a možnosti oboch rodičov, ako aj skutočné potreby maloletých detí. Právna zástupkyňa matky poukazuje na nadštandardný príjem otca, avšak neuvádza aj jeho značne vysoké výdavky, ktoré otec od začiatku súdneho konania tabuľkovite preukazoval súdu. Jeho výdavky súvisia s jeho miestom bydliska, kde si musel v Bratislave riešiť bývanie formou prenájmu, takisto s druhom vykonávanej práce a vysokými nákladmi na cestovanie. Matka v priebehu konania uvádzala zrejme účelovo rôzne svoje náklady na bývanie, kde v samotnom návrhu z 08.11.2016 uvádzala náklady na bývanie mesačne v sume 150,- eur, v čom boli zahrnuté réžie, platby za internet, TV, náklady súvisiace s údržbou domácnosti, upratovacie a čistiace potreby. Následne túto sumu zvyšovala na sumu 200,- až 250,- eur, pričom tieto zvýšené výdavky nepodložila dôkazmi. Predložila iba dôkazy o réžiách, ktorých výška nákladov na ňu a maloleté deti pripadajúca predstavuje sumu 89,- eur mesačne. Rozpis výdavkov, ktoré matka predložila na ňu a na maloleté deti boli v sume spolu 665,- eur. Pokiaľ ide o príjem otca z prenájmu nehnuteľnosti, bol zahrnutý do jeho daňového priznania. Tiež je potrebné prihliadnuť pri určovaní výšky výživného aj na platby otca na výživné na maloleté deti v sume 3 x po 200,- eur v roku 2020, ktoré otec platil na základe výzvy právnej zástupkyne matky zo dňa 27.04.2020 a taktiež je potrebné prihliadnuť aj na tú skutočnosť, že výživné vo výške požadovanej matkou, a to 300,- eur na syna a 250,- eur na dcéru bolo určené v rozvodovom konaní na čas po rozvode, kedy už deti mali vyšší vek a iné odôvodnené potreby než v roku 2016 a 2017.

21. Kolízna opatrovníčka na pojednávaní uviedla, že v priebehu súdneho konania bolo preukázané, že otec maloletých detí prispieval na ich výživu finančne k rukám matky, platením poisťného, vreckového a materiálne nad rámec výživného, avšak je zrejmé, že z jeho príjmu je schopný vlastným deťom dopriať tak, aby dosahovali jeho životnú úroveň. Na základe vykonaného dokazovania, preto navrhla zaviazat' otca prispievať na výživu maloletého H. sumou 300,- eur mesačne a na maloletú U. I. sumou 250,- eur mesačne od podania návrhu, t.j. od novembra 2016.

22. Pokiaľ ide o pomery na strane otca, v roku 2016 zarábala priemerne mesačne 2752,26 eur v čistom, v roku 2017 3814,30 eur v čistom a od 01.01.2018 do 31.07.2018 4102,44 eur mesačne. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemal. Vlastnil osobné motorové vozidlo Toyota Corola. Nehnuteľnosť nevlastnil, len tú, ktorú majú s matkou maloletých detí v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Už v tom čase býval v podnájme v Bratislave, kde platil 350,- eur mesačne nájomné, telefón 30,- eur mesačne, TV 14,45 eur mesačne, internet 14,99 eur mesačne, životné poisťky Metlife na maloleté deti 65,99 eur mesačne, výživné na deti priemerne mesačne 278,- eur, mesačné príspevky otca na maloleté deti posielané na účet manželky priemerne mesačne 223,- eur, právna ochrana DAS 13,25 eur mesačne, oblečenie 90,- eur mesačne spolu so športovým oblečením, potreby pre domácnosť 30,- eur mesačne, hygienické potreby 20,- eur mesačne, starostlivosť o auto (emisná, technická kontrola, nastavenie geometrie, zimné pneumatiky, oprava nárazníka, poisťenie, žiarovky, umývanie) 57,92 eur mesačne, stravovanie 250,- eur mesačne, cestovné náklady (pohonné hmoty, cestovné lístky MHD, taxi, diaľničná známka) 255,- eur mesačne, morské akvárium 150,- eur mesačne (soľ, krmivo pre ryby a korale, náhradné dielce, stopové prvky pre korale, energie na svietenie a čerpanie vody, výmena vody) a ostatné (kino, literatúra, divadlo, športové potreby, plaváreň, rehabilitačné cvičenia, lieky, zdravotná starostlivosť, časopisy, noviny, holič a kaderník) 110,- eur mesačne a príspevok na bývanie rodičom vo Veľkom Kýri 200,- eur mesačne. Spolu mesačné náklady otca činili v tom čase 2152,60 eur.

23. Pokiaľ ide o pomery na strane matky, v roku 2016 zarábala priemerne mesačne 670,84 eur v čistom, v roku 2017 680,57 eur v čistom a od 01.01.2018 do 31.07.2018 735,63 eur v čistom. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemala. Osobné motorové vozidlo nevlastnila, ani nehnuteľný majetok, okrem toho, čo majú v bezpodielovom vlastníctve manželov. Bývala aj býva u svojich rodičov, ktorým prispieva na bývanie (elektrinu, plyn, vodu a kuchyňu) sumou 200,- eur mesačne. Okrem toho mala výdavky na seba a na deti v sume 250,- až 300,- eur mesačne na potraviny a kuchyňu, na obuv a oblečenie 200,- eur mesačne, na kozmetiku a kaderníka 50,- eur mesačne, telefón 60,- eur mesačne, poisťné 38,- eur mesačne, čistiace potreby a kozmetiku 50,- eur mesačne, obedy 20,- eur mesačne, kontaktné šošovky, emulziu a kvapky do očí 30,- eur mesačne, výdavky na domáce zvieratá (mačky, papagáj, zajačik) 30,- eur mesačne. Okrem toho každý rok v mesiaci máj platí svoju životnú poisťku v sume 455,- eur. Pokiaľ ide o Prvé sväté prijímanie maloletej U., mala s tým spojené výdavky na šaty 165,- eur, topánky 20,- eur, kontaktné šošovky 20,- eur, platba za miestnosť 24,- eur, výzdoba 15,- eur, darčeky pre farára 20,-

eur, kvety 20,- eur, torty a zákusky 30,- eur a darček 120,- eur. Ona mala tiež výdavky na šaty za 44,- eur, topánky 30,- eur, na kozmetiku a kaderníčku 60,- eur. V roku 2017 dcére zistili krátkozrakosť a kúpila jej okuliare za 100,- eur. Deti chodia tiež na narodeninové oslavy svojich kamarátov a spolužiakov, na ktoré im kupuje darčeky. V lete im kúpila bazén. V auguste a v septembri kupuje deťom oblečenie a obuv do školy (prezuvky, ortopedickú obuv za 30,- eur, na telesnú výchovu teplákovú súpravu za 20,- eur, tričká a krátke nohavice za 12,- eur, botasky 20,- eur, vodové a temperové farby, farebné papiere, lepidlá, ceruzky, perá, peračník, štetce). Maloletá bola trikrát v škole v prírode, pričom dvakrát platila matka po 140,- eur, tretíkrát platil štát. Kúpila jej kufor za 60,- eur a rôzne potreby, ako repelent, opaľovacie mlieko, mlieko po opaľovaní, plavky, pršiplášť, gumáky, sandále, botasky, šiltovku, batoh, sladkosti a čipsy za 15,- eur a dostala 20,- eur vreckové. Okrem toho jej platila plavecký výcvik za 25,- eur. Synovi taktiež matka zaplatila lyžiarsky výcvik dvakrát po 170,- eur, nakupovala mu v obchode veci za 20,- eur a dostal vreckové 20,- eur. Ďalej maloletá tri roky chodila na tanečnú, kde zaplatila 250,- eur ročne.

24. Podľa § 36 odsek 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

25. Podľa § 77 odsek 1, 2 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

26. Matka podala návrh 08.11.2016, súd od tejto doby zveril maloleté deti do jej osobnej starostlivosti, keďže neboli zistené žiadne kontraindikácie, ktoré by tomu bránili, pretože o deti sa riadne starala aj stará a určil na nich výživné zo strany otca od 08.11.2016, keďže nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd mal určiť výživné od 01.01.2016. Tieto dôvody hodné osobitného zreteľa musí uviesť účastník konania, ktorý žiada určiť výživné a ktorý je oprávnený z poberania výživného. Musí však ísť o dôvod, ktorý je osobitným, nie bežným. Relevantným dôvodom by mohol byť napr. zdravotný stav oprávnenej osoby, ktorý jej zabránil včas uplatniť nárok, a konanie, ktoré má znaky trestného činu spočívajúce v bránení uplatnenia nároku na výživné (vyhrážky, násilie). Takýto dôvod matka maloletých detí nepreukázala, preto jej súd priznal výživné od 08.11.2016, t.j. od podania návrhu.

27. Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť.

28. Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

29. Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

30. Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

31. Podľa § 75 odsek 1 veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

32. Súd skúmajúc odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj osobné a zárobkové možnosti a schopnosti rodičov dospel k záveru, že návrh matky ohľadom výživného je dôvodný, preto otca zaviazal na platenie výživného v sumách 300,- eur mesačne na maloletého H. a 250,- eur mesačne na maloletú U. I..

33. Podľa názoru súdu otec mohol v uvedených sumách zo svojich priemerných mesačných príjmov prispievať na výživu maloletých detí spolu v sume 550,- eur mesačne bez ohrozenia svojho životného minima, ktoré činilo podľa zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení neskorších predpisov, podľa ktorého životné minimum na jednu plnoletú fyzickú osobu činí od 01.07.2016 do 30.06.2017 198,09 eur mesačne a od 01.07.2017 do 30.06.2018 199,48 eur mesačne a od 01.07.2018 do 30.06.2019 205,07 eur mesačne.

34. Keď otec zaplatí výživné v sume 550,- eur mesačne na obe deti zo svojho priemerného mesačného čistého príjmu, ktorý činil v roku 2016 2752,26 eur sumu 550,- eur výživné, zostane mu ešte po odpočítaní životného minima 198,09 eur, suma 2004,17 eur (2752,16 eur - 550,- eur výživné = 2202,26 eur - 198,09 eur = 2004,17 eur). Keď otec zaplatí zo svojho priemerného mesačného čistého príjmu, ktorý činil v roku 2017 3814,30 eur sumu 550,- eur výživné, zostane mu ešte po odpočítaní životného minima 199,48 eur, suma 3064,82 eur (3814,30 eur - 550,- eur výživné = 3264,30 eur - 199,48 eur = 3064,82 eur). Keď otec zaplatí zo svojho priemerného mesačného čistého príjmu, ktorý činil v roku 2018 4102,44 eur sumu 550,- eur výživné, zostane mu ešte po odpočítaní životného minima 205,07 eur, suma 3347,37 eur (4102,44 eur - 550,- eur výživné = 3552,44 eur - 205,07 eur = 3347,37 eur). Z uvedeného vyplýva, že po zaplatení výživného 550,- eur mesačne na obe deti z príjmov otca vo vyššie uvedených obdobiach, zostala mu ešte dostatočná suma na jeho vlastnú výživu, životné náklady a reprodukciu jeho pracovnej sily.

35. Z predložených dokladov súd mal preukázať, že otec prispel v období od novembra 2016 do konca júna 2018 na maloleté deti spolu sumou 15.463,28 eur, t.j. na ich výživu finančne platením k rukám matky, platením poisťného, vreckového a materiálne nad rámec výživného.

36. Určením výživného od 08.11.2016 do 02.08.2018 v sume 300,- eur mesačne na maloletého H., by mal otec zaplatiť 6249,36 eur (aliquótna časť od 08.11.2016 do 30.11.2016 230,- eur, t.j. 300,- eur : 30 dní = 10,- eur x 23 dni = 230,- eur, december 2016 300,- eur, od 01.01.2017 do 31.12.2017, t.j. 12 mesiacov x 300,- eur = 3600,- eur, od 01.01.2018 do 31.07.2018, t.j. 7 mesiacov x 300,- eur = 2100,- eur, aliquótna čiastka od 01.08.2018 do 02.08.2018 v sume 19,36 eur, t.j. 300,- eur : 31 dni = 9,68 eur x 2 dni = 19,36 eur).

37. Určením výživného od 08.11.2016 do 02.08.2018 v sume 250,- eur mesačne na maloletú U. I., by mal otec zaplatiť 5207,71 eur (aliquótna časť od 08.11.2016 do 30.11.2016 191,59 eur, t.j. 250,- eur : 30 dni = 8,33 eur x 23 dni = 191,59 eur, december 2016 250,- eur, od 01.01.2017 do 31.12.2017, t.j. 12 mesiacov x 250,- eur = 3000,- eur, od 01.01.2018 do 31.07.2018, t.j. 7 mesiacov x 250,- eur = 1750,- eur, aliquótna čiastka od 01.08.2018 do 02.08.2018 v sume 16,12 eur, t.j. 250,- eur : 31 dni = 8,06 eur x 2 dni = 16,12 eur).

38. Spolu by mal otec zaplatiť na obe deti 11.457,07 eur.

39. Podľa predložených listinných dôkazov a rozpisu platenia výživného a prispievania na výživu maloletých detí zo strany otca aj iným spôsobom (kupovanie vecí, poskytovanie vreckového, platenie poisťní), čo matka nespochybnila ani nenamietala, otec zaplatil na výživnom pre maloleté deti o 4006,21 eur viac (15.463,28 - 11.457,07) za obdobie od 08.11.2016 do 02.08.2018, keďže rozsudok o rozvoze manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2018 a od tej doby už otec prispieval na výživu maloletých detí podľa rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16P/17/2017 - 91 zo dňa 11.07.2018 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 5CoP/47/2018 - 252 zo dňa 26.06.2019, preto otcovi nevznikol nedoplatok na výživnom. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných

náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.